

fuldt ud respektere; men jeg tror, det ærede Medlem har forstaaet det urigtigt. Derjom han vilde komme til den Mand, der først har udtalt det Ord: „Frihed for Alt, hvad der stammer fra Mand“, og spørge: Er det ikke rigtigt, at vi tage den og den Mand og hjælpe ham frem ved Statens Understøttelse, saa vilde han have sagt: Nei, det er ikke Mening. Meningen er den, at der skal være Frihed til at være sig, og at der ingen Baand skal være; men Meningen er ikke den, at, saasnart man har læst eller skrevet en Bog eller Et eller Andet, skal man gaa til Nagsdagen og faae Statens Understøttelse. Naar det ærede Medlem gjorde gjældende, at det ikke gif an at spørge om, hvilken religiøs Retning den One eller den Anden hørte til, som skulde trækkes frem paa Grund af literær Virksomhed, saa siger jeg, at det vilde være aldeles urigtigt, derjom man, med Genhyn til den Digter, som har skrevet Noget, vilde spørge: Er han Kristen eller ikke Kristen, er han en kristelig Digter eller ikke en kristelig Digter? Det er heller slet ikke det, der for mig er Sovedagen; men det Krav, jeg mener, at jeg maa stille til den Mand, som jeg skal medvirke til at hjælpe frem ved Statens Understøttelse, maa være det, at den Anskuelse, han gjør sig til Folk for, idetmindste udtrykker Altelte og Værdighed for det, som jeg efter min Mening tror, at Samfundet hviler paa i sin dybeste Grund. Naar det ikke er Tilfældet med hans Virksomhed, saa er han forskjellig fra den Digterstole, som fortjener at fremmes ved Statens Understøttelse, uanset iøvrigt, hvorledes hans religiøse Anskuelser ere. Det at være sig mere eller mindre klart bevidst som Kristen er ikke en Fordring, man kan stille til Digterne; men man maa stille den Fordring til dem, at de skulle have Værdighed for det, som Samfundet egentlig hviler paa.

Søjmark: Det ærede Medlem, der nu fattede sig, har egentlig sagt det, jeg vilde sige, da jeg forlangte Ordet. Jeg maa imidlertid dog ogsaa nedlægge en bestemt Indsigelse imod den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) anvendte det Ord: Frihed for Alt, hvad der stammer fra Mand. Jeg har desuden en lille Bemærkning at gjøre. Naar man skal give Understøttelse til en saadan Mand, forekommer det mig, at Spørgsmaalet maa være dette: Har han ved den Virksomhed, han hidtil har udføret, vist, at han er istand til at være med til det sælles Arbejde at drage det Gode og Bøde frem i Folket, at arbejde paa, at Alt, hvad der virkelig er ædelt og godt, kan komme frem saavel i det enkelte Mennekeliv som i Folkelivet. Nu sagde det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds, at alle vi, der sidde herinde, ikke kunne vide Besset med de enkelte Mænd, for hvem vi stemme om Understøttelse; der er blevet nævnt en hel Del saadanne. Det kan i visse Tilfælde være rigtigt; men jeg

synes dog, at man ogsaa turde gaa ud fra, at naar den høitagtede Kirkeminister stiller et nyt Forslag om Understøttelse til en saadan ny Mand, og det bliver tiltraadt af hele Finantsudvalget, kunne vi Andre være berettigede til at sige: hvad er Grunden til, at man stiller et saadant Forslag? hvad er Grunden til, at man nu vil yde denne Mand Understøttelse? Det synes mig dog ikke at være et saa urimeligt Spørgsmaal at rette ligesaavel til den høitagtede Kultusminister som til Finantsudvalget, der har tiltraadt denne Indstilling. Hvad har den Paagjældende allerede udrettet, der gjør, at han har Krav paa særligt at blive draget frem ved Statens Understøttelse? Derfor vil jeg rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (S. Nielsen), om den paagjældende Mand har ved den Virksomhed, han hidtil har udføret som Digter, deltaget i Værelserne for at drage alt det Gode og Bøde frem, som er i vort Folk.

Berg: Den ærede Talsmand for Folke meningen paa Jyen, det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (S. Pederfen) giver mig Anledning til et Par Bemærkninger. Han har ikke læst Noget af den af ham omtalte Digter før i de sidste Dage. Jeg vil foreslaa ham, at han udsætter at stemme over dette Forslag, i alt Fald indtil tredje Behandling, og imidlertid læser om igjen; maaste han da faaer en Smule bedre Begreb om den Sag, han taler om, end han for Diebliffet har. Den paagjældende Mand har i en lang Narrække været Forfatter, og jeg kan ikke sijnne rettere, end at hans Virksomhed er gaaet ud paa at drage det frem i vort Folk, som han tror er ædelt og godt. Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds mente, at, for at faaer Statsunderstøttelse, var det en Betingelse, at den Vedkommende skulde have Værdighed for det, som det ærede Medlem troede, at Samfundet hvilede paa — ikke i og for sig det, Vedkommende selv troede, Samfundet burde hvile paa, men det, det ærede Medlem troede, Samfundet hvilede paa. Efter at have noteret denne, jeg tør ikke sige bornerte, Opfattelse af Betingelsen for at faaer Statsunderstøttelse eller Statsbidrag, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg seler mig overbevist om, at det ærede Medlem, naar han læste denne Mands Værker, vilde finde en Humanitetens Mand, en sand Humanitets Mand præge disse Skrifter. (Modsigelse.). Ja, jeg vil indrømme, at Somme naar der tales om Forfatterens aller sidste Skrift, maaste ikke ville synes om den fortærfællige Karakteristikk af Profuratoren paa første Sal, Andre ikke om Socialisterne i Kjelberen eller paa Kvisten. Men om det ogsaa gjælder for Somme, gjælder det ikke for Andre. Jeg kan tage et andet Billede til Brug for det ærede Medlem og Andre fra en af Forfatterens Smaaistorier,